Yargıtay 11. HD E.2022/3948 K.2022/5020 (20.06.2022)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2022/3948 E. , 2022/5020 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ 46. HUKUK DAİRESİ

Taraflar arasında görülen davada İstanbul 13. Tüketici Mahkemesi'nce verilen 24.09.2019 tarih ve 2018/284 E. - 2019/476 K. sayılı kararın davacı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, istinaf isteminin esastan reddine dair İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 46. Hukuk Dairesi'nce verilen 03.02.2022 tarih ve 2020/2827 E. - 2022/127 K. sayılı kararın Yargıtayca incelenmesi davacı vekili tarafından istenilmekle dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü:

Dava, altın fonu alımı ile ilgili sözleşmedeki yükümlülüklere uyulmamasından dolayı fazlaya dair haklar saklı kalmak kaydı ile belirsiz alacak olarak 1.000,00 TL alacağın tahsili istemine ilişkin olup, mahkemece taraflar arasında kaldıraçlı işlemi de barındıran bir sözleşme akdedildiği gerekçesi ile mahkemenin görevsizliğine karar verilmiş, davacı vekilinin bu karara karşı yaptığı istinaf başvurusunun ise Bölge Adliye Mahkemesince esastan red edilmiştir.

Karar, davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

HMK 362/1-c maddesinde; yargı çevresi içinde bulunan İlk Derece Mahkemelerinin görev ve yetkisi hakkında verilen kararlar ile yargı yeri belirlenmesine ilişkin kararların temyiz edilemeyeceği düzenlenmiştir. Bu nedenle Bölge Adliye Mahkemesi'nin, İlk Derece Mahkemesinin görevsizlik kararına karşı yapılan istinaf başvurusu hakkında verdiği kararın temyizi mümkün olmadığından temyiz dilekçesinin reddi gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle yetkiyle ilgili Bölge Adliye Mahkemesi kararına karşı temyiz yoluna başvurulamayacağından davacı vekilinin temyiz dilekçesinin REDDİNE, Bölge Adliye Mahkemesi kararına ilişkin temyiz talebinin kötüniyetle yapıldığı anlaşıldığından HMK'nun 368. maddesi yollamasıyla aynı kanunun 329/2. maddesi uyarınca temyiz eden davacı ...'ün takdiren 1.000,00 TL disiplin para cezası ile CEZALANDIRILMASINA, para cezasının mahal mahkemesince yerine getirilmesine, 6100 sayılı HMK 373. madde hükümleri gözetilerek dosyanın İlk Derece Mahkemesine, karardan bir örneğin ise Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesine gönderilmesine, 20/06/2022 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY

6100 sayılı HMK 368 maddesinde "Temyiz talebinin, kötüniyetle yapılması durumunda Yargıtayca HMK 329 maddesi hükümlerinin uygulanacağı" düzenlenmiştir.

Somut uyuşmazlıkta olduğu gibi temyizi kabil olmayan bir kararın temyiz edilmiş olması, temyiz edenin kötü niyetli olduğunun peşin olarak kabulü mümkün değildir.

Maddede öngörülen "kötüniyet" TMK 2/2 maddesindeki hakkın suistimali niteliğinde olup, bir hakkın amacına aykırı biçimde, yani hak sahibine yararlı olacak ölçüyü aşarak ya da hiç yarar sağlamadığı halde başkalarına zararlı olacak biçimde kullanılmasıdır.

Her somut olayda kötüniyetin varlığı kendi koşulları içinde değerlendirilmelidir.

Eldeki davada, davacı Bölge Adliye Mahkemesinin kesin kararı aleyhinde temyiz kanun yoluna başvurmuş olup bu davranışının davalıya zararının olması bir tarafa yargılama sürecini uzatmak suretiyle kendi aleyhine sonuç doğurmaktadır.

Davacının, temyiz isteminde "kötüniyetli" olduğuna ilişkin dosya içeriğinde hiçbir veri bulunmamaktadır.

Sayın çoğunluğun kabulü, bu aşamadan sonra HMK 362 maddesinde düzenlenen ve temyizi kabil olmayan tüm kararların temyizi halinde uygulanması sonucunu doğuracaktır ki HMK 368 maddesinin konuluş amacına ve kanun koyucunun iradesine aykırıdır.

Temyizi kabil olmayan kararların temyizi halinde somut uyuşmazlıkta olduğu gibi, kötüniyete ilişkin hiçbir veri olmadığı halde HMK 368 maddesi hükümlerinin işletilmesinin hukuk sisteminde kaosa yol açacağı, hak arama hürriyetini de tahdit edebileceğinin gözden ırak tutulmaması gerekir.

Kaldı ki, yargı uygulamasına bakıldığında HMK 368 maddesinin açıklanan nedenlerle müracaat edilen bir hüküm olmadığı, yargı organlarının bu hükmü uygulamaktan kaçındıkları görülmektedir.

Sonuç olarak, davacının kendi aleyhine yargılama sürecini uzatmak suretiyle sonuç doğuran, başka kişiye zararı bulunmayan temyizi kabil olmayan karar temyizinde HMK 368 maddesinde ifade edildiği şekilde kötüniyetli olduğuna ilişkin hiçbir somut veri bulunmadığından HMK 368, 329/2 maddeleri gereğince davacı hakkında disiplin para cezası verilmesine ilişkin çoğunluk görüşüne karşıyım.